

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 23 Februarie st. v.

(=) Alegerile din Germania, al căror rezultat este astăzi cu desăvîrșire cunoscut, au dat la lumină rezultate, la care nici oamenii cei mai bine inițiați nu s'au putut aștepta.

Ear' aceste nu sînt cauzate nici de vre-o parolă neobicinuită, cu care s'ar fi făcut alegerile, nici prin vre-o acțiune importantă promisă de guvern, ci mai vîrtos prin adevărată libertate a votului, care de astădată se pare a se fi deslășuit.

La un privilegiu oarecare se dă, că s'ar fi exprimat împăratul Wilhelm, că el voese să guverneze imperiul cu ori-și-care partid, numai să fie leal și monarhic.

Aceasta ni-se pare a fi nota caracteristică a alegerilor sîrșite. Voința monarhului și de bună-seamă și a principelui Bismarck a fost, ca din alegeri să ese neștirbită expresiunea voinței poporului, fără respect la partidele, care vor rămîni în minoritate sau vor obține majoritatea.

Voința poporului a eșit la lumină, dar, cum am dîs, în mod destul de surprinzător.

Centrul clerical al Reichstag-ului german a rămas și după alegeri partidul cel mai compact, anume cu 105 voturi. Într'al doilea loc vin liberalii (freisinnig) cu 68 voturi. Acest partid, neînsemnat în periodul trecut, a eșit din ultimele alegeri cu un număr de voturi aproape dublat.

După liberali urmează conservatorii, care au îndurat unele pierderi, deși nu considerabile.

Relativ strălucit au învins democrații sociali, care au obținut aproape 40 de voturi, ceea-ce însemnează un spor de vre-o 18 voturi față cu periodul expirat.

Abia în ordinea a cincea vin liberalii-naționali cu abia 43 de voturi. În periodul trecut acest partid a fost după clericali cel mai numeros, ear' în alegerile aceste și-a pierdut nu mai puțin de 60 de mandate. Este de remarcă, că pierderile liberalilor-naționali au format exclusiv câștigul freisinnigelor și al democraților sociali.

Asemenea în pierdere grozavă au rămas liberal-conservatorii, al căror număr s'a redus la circa jumătate.

Celelalte partide, respective fracțiuni, sînt neînsemnate. Numai în parentese amintim, că Alsatienii au obținut 11 și Polonezii chiar 16 voturi. Mutatis mutandis acestia sînt reprezentanții „naționalităților” din Germania.

Este instructivă comparațiunea între Germania și Ungaria. Acolo puținii Alsatieni și Polonezi pot trimite 27 de deputați în Reichsrath, ear' la noi naționalitățile, deși formează două treimi ale populației, sînt cu desăvîrșire excluse din parlament. Și se nu uităm, că Germania nu este Ungaria. Ce deosebire! Și cu toate aceste mult le place șovinistilor să se compare cu Germania puternică, când e vorba să asuprească pe nemaghiari.

O privire preste acest raport numeric al partidelor germane ne arată înainte de toate, că majoritatea periodului trecut a rămas în minoritate. Cartelul, adică compromisul clerical-conservativ cu liberalii-naționali în legau, care a format vechia majoritate, se poate considera ca descompus în urma pierderilor colosale ale conservatorilor și cu deosebire ale liberalilor-naționali.

Dacă e să răspundem la întrebarea, că ce momente grave a produs această schimbare în voința poporului german, trebuie să considerăm două lucruri:

Ântîu: este netăgăduit, că domnia cartelului, care a fost o alianță nenaturală a elementelor destul de heterogene, a cam săturat pe cetățenii imperiului. Ca toate alianțele de felul acesta, activitatea cartelului se reducea mai mult sau mai puțin la acordarea de concesiuni reciproce, ear' contribuabili au vădit numai un rezultat pozitiv și foarte greu simțit, adică scumpirea enormă a mijloacelor de trai, drept consecință a politicii vamale prohibitive, introdusă de Junker-ii feudali, atotputernici în cartel.

De altă parte este știut, că liberalii (freisinnig) au luptat mereu contra acestei politici, ceea-ce se vede și din telegrama noastră de ieri, care spune, că Eugen Richter, conducătorul acestui partid, se pregătește deja a propune în Reichstag cassarea vămilor pe alimente și înlocuirea lor cu impozite directe.

Ce minune dar', că poporul fatigat și stors și-a îndreptat privirile eară spre acest partid și i-a dat sprijin atît de strălucit în alegeri.

A doua considerațiune este cea amintită deja la început, că alegerile au fost libere, ceea-ce se vede mai ales din succesele democraților sociali, al căror număr s'a dublat aproape, deși guvernul până ieri-alaltăieri pregătia legi excepționale pentru suprimarea lor.

Altă întrebare importantă este, că ce va fi pe viitor. Care partide se vor uni, ca să formeze majoritatea, și care vor rămîni în minoritate?

Pentru a răspunde la această întrebare, lipsesc astăzi încă aproape toate criteriile. Ceea-ce s'ar pute dice sînt numai combinațiuni.

Unele foi prevestesc, și după pozițiunea lor de partid amenință chiar, că se vor alia clericali cu conservatorii spre a forma o majoritate. Aceasta însă va merge cu greu, după-ce amîndouă partidele nu vor pute întruni atîtea voturi, ca să poată forma o majoritate absolută, mai ales că între clericali sînt elemente, care cu greu vor merge împreună cu conservatorii.

Altă versiune este, că poate se vor împăca liberalii (freisinnig) cu liberalii-naționali, care vor părăsi pe aliații lor din periodul trecut, și vor forma împreună un partid liberal capabil de a da o majoritate sigură.

Toate aceste sînt încă probleme ale viitorului celui mai apropiat.

Aceasta va arăta, cum se vor grupa partidele și ce pozițiune fi vor crea guvernului.

„Patima orbesce!”

Sînt vre-o câteva luni de zile, decînd „Luminătorul” din Timișoara aruncă în noi cu noroiu din băltoaca sa. Credeam a face causei un bun serviciu, dacă ignorăm cu desăvîrșire expectațiunile pătimase și gîsloane ale cetății la adresa noastră. Trebuie, că partidul național n'are chiar acum trebuință de o astfel de „campanie” și dacă s'au ivit diferențe de păreri între noi, se vor găsi alte căi și mijloace pentru vorplanarea lor și nu căile și mijloacele aplicate de „Luminătorul”. Lucrul însă se îngroașe astfel, încît ne va fi greu să păstrăm tăcerea și pe viitor.

Până a nu ne exprima noi în această cestiune, dăm astăzi cu preferință loc unei voci din România, care aprepiază din un înalt punct de vedere și cu claritatea unui bărbat de stat stările de lucruri dela noi.

„Voința Națională”, unul dintre cele mai de frunte diare din București, publică (Nr. 1622 (A) din 21 Februarie (5 Martie) a. c.) următorul articol important:

Un cuvînt de explicare.

Ori-care cetățean al regatului român, care se ocupă de afacerile statului, caută să se fie în curent nu numai de ceea-ce se vorbește și se scrie în regat, ci neapărat și de tot ce se scrie cu privire la el în afară de limitele lui și mai ales în țările învecinate, — și aceasta nu numai din cauza vecinătății, ci și pentru-că întrînsele locuiesc Români.

Este natural, că purtăm un viu interes pentru traiul fraților nostri afară din regat, că ne bucurăm cînd le merge bine, că ne intristăm cînd le merge rău și că totdeauna căutăm să ne dăm seama de ceea-ce se petrece la dinșii. În tot mersul lor însă urmărim cu atențiune mai ales două lucruri: dacă conștiința lor națională e vie și dacă toți sînt strîns uniți într'o conlucrare comună pentru existența lor națională. În ceea-ce privește însă acțiunea lor politică în statul, ai cărui cetățeni ei sînt, ne-am ferit totdeauna a ne amesteca întrînse, fie prin consilii, fie prin fapte, căci scim un lucru: că pentru a face politică bună, trebuie să cunoști amănuntele situațiunii unei țări și bărbății ce intră în acțiune; și mai aveam dinaintea noastră principul de a nu ne amesteca în afacerile interne ale altor state pentru a nu da drept altora să se amestece într'ale statului nostru.

Mai credeam încă, că Românii, care trăiesc în afară de limitele regatului, trebuie să resimță o vie bucurie, vîdînd că o parte importantă din neamul românesc se află astăzi puternic constituită, căci aceasta asigură existența națiunii române întregi. Ori-cît de rău tratată se fie România din alte state, este sigur, că regatul trebuie să le deo o mîngăiere, că va sosi timpul, în care guvernele lor vor afla, că este un mai mare folos a-i trata bine și pe un picior de egalitate cu ceilalți cetățeni.

Această credință era cu atît mai mare și mai tare, cu cît înălțarea României dela 1866 încoace este un fapt îmbucurător pentru ori-ce amic al civilizațiunii, căci este netăgăduit, că Europa a început a înțelege, că România este în Orient un element de ordine și de cultură, o stavilă pusă în preajma barbariei asiatice.

Aceste idei și simțăminte par a fi cele mai răspândite preste hotarele noastre; este însă adevărat, că, — din nenorocire, — ele nu sînt împărțite de toți. Am constatat aceasta mai ales într'o foaie, care apare la Timișoara, în „Luminătorul”, care dacă n'ar fi organul unui grup însemnat de Români, însemnat prin faptele și pozițiunea lor, nici n'ar merita poate să se fiu în seamă.

Nu ne-am amestecat în lupta dintre domni Babeș și Mocsonyi deoparte, Slavici, Manole și Brote de altă parte, pentru-că nicio dată nu am înțeles această luptă, și că în tot cazul nu eram chemați și nici puteam a da dreptate unora și a condamna pe ceilalți. Încă mai puțin puteam ridica vocea noastră în contra veteranului general Traian Doda, o ilustrațiune românească a armatei unui mare imperiu și prin urmare un bărbat, pentru care nu putem noi avă decît simțăminte de venerațiune și de mîndrie.

Ceea-ce doriām și dorim și astăzi este, ca precum ar fi bine, ca depărtarea țeranilor români din Basarabia în Caucaș și la Ural

să înceteze, ca elementul românesc din Bucovina să reziste elementului malorosian și evreu de acolo și să nu-i cedeze din terenul câștigat și conservat până acum în multe lupte și sacrificii, — ca Românii macedoneni, care își fac stări mari în regatul român, să nu devină grecomani și să nu se facă persecutori ai elementului românesc din acea insulă românească depărtată, — ca populațiunea românească din Bulgaria și Serbia să fie rotată de guvernele acestor țări cu aceeași omenie și frățietate, cu care noi am tratat totdeauna pe Bulgari și Sîrbi, cînd aveau sub grele condițiuni ale patriei lor, și aflau aici în România refugiu sigur; — asemenea doriām și dorim, ca și Românii din regatul Ungariei să fie considerați de Maghiari ca frați egali în toate, fără a fi torturați să se desnaționalizeze, precum în evul mediu se torturau oamenii pentru a-și părăsi credințele religioase.

Am cugetat totdeauna, că rău fac stăpînirile, care apasă pe Români și voesc să-i desființeze, căci dacă unii trebuie să gîndească, că în contra marelui imperiu dela Nord comunitatea originii neslavone este un element de rezistență puternic, ceilalți trebuie să cugete, că Românii sînt înainte-mergătorii și sprigintorii liberalismului în Orient, și că desființarea Românilor ar fi nu numai o pierdere mare pentru civilizațiune în general, dar' pentru unii și alții din cele două grupuri menționate ar fi o slăbire evidentă.

Nu de astăzi „Luminătorul” are o atitudine aspră cu Românii regatului și cîrtesce în contra edificiului ridicat de dinșii în prăvălișul de Sud și Vest al Carpaților. Am tăcut, însă pentru-că am gîndit, că adesea supărarea internă a omului îl face de vede și lucrurile altora în negru. Dar' cînd am luat în mînă „Luminătorul” din 14 (26) Februarie a. c., am strigat: — Aceasta este prea mult, ni-am dîs: — Asupriți de alții, asuprește pe frați.

Oare nu sîntem în drept a dice aceasta, cînd „Luminătorul”, cîrtaț pe cei dela „Tribuna” din Sibiu, califică pe bărbății de stat ai regatului român fără deosebire de „astfel de oameni”, precum sînt cei din București, „— care nici simțiri, nici dureri, nici lacrimi, „nici „habar” nu au de cauzele noastre, de „bărbății nostri, de necazurile noastre??” Oare nu sîntem în drept a dice aceasta, cînd „Luminătorul” vorbește cu atîta dispreț fie de unii, fie de alții, fie de toți la un loc? Oare nu sîntem în drept a dice aceasta, cînd „Luminătorul” nu are față cu bărbății de stat, care au lucrat la întemeierea și înălțarea statului român modern, nici atîta respect, cît au mulți străini, care judecă lucrurile de sus, ca istorici și oameni politici?

Dar' ce să dîcem, cînd cetim în „foișoara” aceluiași număr din „Luminătorul” o critică a dramei lui Brociner „Nunta din Văleni”?

FOITA „TRIBUNEI”

Crucea de argint.

I.

(Urmare.)

— Și eu dice, strigă Chusa mînios, că vorbe tale și doctrinele ce aperi mî desonorează... Îți repet, că Nazareanul nu ia cu bine, în felul seu, detestabilele pasiuni ale relei și miserabilei calcimii, în mijlocul căreia trăsece, decît ad scop de a o răscula, cînd oara și momentul vor veni, spre a se pune în capul ei și a da toate focului, înjunghierii și pradei în Ierusalim și în toată Iudea. Pentru-că cutează de față a dice, că nu aduce pacea pe pămînt, ci sabie... focul... M'ai priceput?

Aceste vorbe ale lui Chusa, intendantul lui Irod, fură foarte aprobate de toți mesenii lui Pontiu-Pilat, care se arătau din ce în ce mai uimiți de tăcerea și de indiferența procuratorului roman; căci acesta nu făcea decît a-și căuta cupa, cînd era deșăartă, și o vađa plină și, cînd apoi era plină, și o deșerte cît mai curînd. În beatitudinea sa era omul cel mai iertător și nu făcea decît a suride din ce în ce mai cu bună-voință la ori-ce enormitate se imputa junei lui nazarean.

Aurelia ascultase cu mare luare aminte pe femeia intendantului lui Irod, apărînd cu atîta căldură pe junele învătător și, cînd bărbății se ocupau între dinșii, ea se adresă la amica ei și îi dîse:

— Buna mea amică, nu poți să crești, cîtă dorință am de a vedea pe acest Nazarean, de care ție atîtea rele și despre care tu spui atîtea bune... Omul acesta caută să fie un om extraordinar.

— Cu adevărat extraordinar prin bună-tatea sa, răspunde Ioana tot încet. Cînd ai sci, cît îi sînt de tinere și pline de blîndețe vorbele, cînd vorbește cu cei suferitori și amărîți! Cu copiii!... O! mai vîrtos cu copiii mici!... Ce amor și adorațiune are cîtră dinșii! Cînd îi vede, chipul lui ia o expresiune cerească.

— Ioana, întreabă Aurelia surîdînd, cu alte vorbe, caută să fie de minune frumos.

— O! frumos... frumos ca un archange!

— Ce curioasă sînt de a-l vedea și de a-l auzi... urmă Aurelia cu un aer din ce în ce mai interesat. Însă cum să facem, dacă împregiurul lui sînt nise oameni de o viață așa de urîtă?... O femeie nu se poate risca în acele taverne, pe unde predică el... astfel după-cum spun dinșii.

Ioana stete cîțva cugetînd și pe urmă dîse:

— Cine scie, buna mea amică... poate-că se va afla un mijloc de a vedea și auzi pe junele învătător din Nazaret.

— A! spune-mi, dîse Aurelia cu neastîmpăr, spune-mi, amica mea, care mijloc?

— Tăcere! vești că se uită la noi, răspunde Ioana; și mai pe urmă ear' vom mai vorbi despre aceasta.

Și în adevăr, Chusa, foarte indignat de stăruința femeii sale de a apăra pe Nazareanul, arunca foarte des asupra ei nise căutături pline de mînie, vorbind cu Caiafa.

Pontiu-Pilat își mai deșertă atunci cupa și, cu fața aprinsă, cu ochii luctori și înfipti, cu totul străin la cele-ce se petreceau împregiurul seu, pare-că s'ar fi aflat în cea mai mare fericire, dus cu totul în alte lumi.

Cărturarul Baruch, după-ce s'a fost consultat înoc cu Caiafa și cu banchierul Iona, dîse cîtră Roman:

— Ilustrisime și clarissime domine Pontie-Pilate!

Însă ilustrisimul și clarisimul Pontiu-Pilat suridea sieși și nu răspunde nimic. A căutat să-l apuce de braț cărturarul. Procuratorul sări atunci deodată în sus par-că s'ar fi deșteptat din somn.

— A! mă iertați. Eram cu mințile la... eram cu mințile... În fine ce este? Ce potțiți?

— Este, ilustrisime, clarissime domine Pontie-Pilate, urmă cărturarul Baruch, este că după toate căte amicii mei și eu i-am spus despre infricșatele proiecte ale acestui Nazarean, dominația Ta nu iai măsuri spre a-l pedepsi cu cea de pe urmă asprime, dominația Ta ce ești reprezentant cesarului, protectorul natural al lui Irod, domnului nostru. Din aceasta se va întempla...

— Se vedem ce se va întempla?

— Se va întempla, că mai nainte de Pascile ce vin, Ierusalimul... Iudea întreagă va fi dată prădării și devastațiunii prin fap-

tele acestui Nazarean, pe care poporul și mai vîrtos calcimea a și început a-l numi rege al Iudeilor.

Pontie-Pilat, conservînd acel aer nepăsător și lin ce îl caracteriza, răspunde:

— Lăsați incolo, nu mai luați astfel toate tuștele drept păduri, nici moșoroaiele drept munți. Eu să vă aduc acum aminte istoria voastră? Nu cumva flăcăul acesta din Nazaret este singurul și primul Iudeu, căruia i'a plesnit prin minte a vē juca rolul de Mesia? N'ați mai avut și pe Iuda Galileanul ce pretindea, că Israelii n'aveau de a recunoaște alt domn decît pe D-șeu, și care se opintă să răscole populațiunile voastre în contra puterii noastre a Romanilor?... Ce s'a întemplat?... Iuda s'a dat ca dînsul morții; și tot așa se va întempla și cu flăcăul ăsta din Nazaret, de își va pune în minte să sufle spre a ațîța rebelia.

Fără îndoială, ilustrisime și excelentissime domine, luă vorba Caiafa, ca un archiereu ce era. Nazareanul nu e primul amăgitor, care s'a dat pe sine drept Mesia, pe care sîntele noastre scripturi ni-l anunță de atîția secolii. De cinci-deci de ani încă, ca se vorbim de întemplări mai recente, am avut Mesii mincinoși pe Ionathas și după dînsul pe Simeon Magul ce se supranumia vîrtutea lui D-șeu; apoi pe Barbokeban ce se dicea fiul stelei¹⁾ și pe atâți alți impostori ce își dau numele de Mesii sau mîntuitori și regeneratori ai lui Israel!... Însă nici unul din acești amă-

¹⁾ Vești dom. Calmêt Disertații asupra mincinoșilor Mesii.

gitori n'a avut influența Nazareanului și mai vîrtos infernală lui cutezare. Aceia nu atacau ca dînsul cu atîta turbare averile și mai vîrtos pe cărturari, depozitarii legilor, pe farisei, familia, religia și în fine tot ce este mai sfînt, tot ce se cuvine a fi mai respectat, dacă nu voim să cadă Israel într'un tohu-bohu, cum n'a fost decînd e lumea... Ceialalți impostori mai aveau temere de D-șeu, nu se adresau mai vîrtos și neîncetat, ca Nazareanul acesta, tot la tina și drojdiile populațiunii, de care el dispune acum într'un chip formidabil. Căci în fine mai deunădi încă, Baruch, ne mai putînd suferi ultragiile publice, cu care Nazareanul batjocorea pe farisei, adică tot ce e mai ales și mai respectabil în Ierusalim, tot ce este mai onest și mai moderat, fratele Baruch, dîce, voi să pună să aresteze și să închidă pe Nazarean. Însă unde? Atitudinea afurisitei de populațiuni deveni așa de amenințătoare, încît nobilul și cuviosul meu amic Baruch nu cuteză a da ordin spre a aresta pe acest făcător de rele.²⁾

Așadar' ilustrisime și excelentissime Pontie-Pilate, dominația ta dispui de o putere armată considerabilă. De nu vei veni în ajutorul nostru ce nu dispunem decît de o biată miliție, din care o parte s'a și molipsit, ca și calcimea, de doctrinele detestabile ale acestui amăgitor, noi nu putem răspunde de pacea publică; și mai apoi va fi foarte posibilă și o răscurare a poporului în contra oștirilor voastre.

²⁾ Fariseii căutau mijloace de a prinde pe Isus; căci vîduseră bine, că despre dinșii el voia să vorbească; însă se temură de popor. De aceea îl lăsară și se retraseră. (Marcu c. XI, v. 12.)

„Luminătorul“ mai întâi nu află în acea dramă nimic, care să fi putut produce „supărarea unor jurnale românești“, nimic „vătmător în ea“, „nici o unică tendințioasă“. În aceasta se potrivește „Luminătorul“ foarte mult cu foaia intereselor străine din București, cu „L'Indépendance Roumaine“. Dar așa este precum spune „Luminătorul“? În numita dramă nu se bicesc viciuri și datine rele și ușoare ale boierilor în parte sau ale Românilor în genere; ci prin exagerarea lor se caută cu meșteșug a se da o iconă schilodită și neadeverată a poporului românesc și a vieții lui. Tendința dramei este a îngri și a ridicula pe Români, și această tendință este naturală din partea unui scriitor, care — ca Ovru — dorește să vadă pe conaționalii sei domnind în România în locul Românilor, și nu se poate mângâia, că aceasta nu este încă cu puțină acuma. Din partea domnului Brociner lucrul se explică, mai puțin însă cum pelița „Luminătorului“ nu e mai subțire ca să simț și el unde tinde dl Brociner.

Unde „Luminătorul“ se trece cu gluma este când dize:

„Este și poate fi cu cale sau ba, ca viciurile și slăbiciunile interne ale unei țări să se bicesc în fața lumii celei mari străine? Se înțelege de sine că asta nu este prea cu cale. Ei, dar, acestea sunt — după noi — consecințele naturale ale pornirii none, cu lăfărea datinelor și a literaturii române în lumea germană! Scim bine, cine stă în fruntea acestei porniri. E neamțul și neamțoia din „București“.

Cum, dl. dela „Luminătorul“? Făcându-se cunoscute lumii datinele și literatura românească, se face un rău?

Credeți d-voastre, că ar fi mai nimerit să fie România necunoscută și să trăiască în obscuritatea de mai înainte? Și gândiți d-voastre, că a fi cunoscută în lumea cea mare, sau în lumea mai restrinsă germană, este a fi prezentă în mod uricios, nedem, nereal, neadeverat?

Așa cugetați că este bine, ca un Român rău și depravat să servească de reprezentant al tuturor Românilor, și năravuri fanariote, de care căutam și ne muncim să ne desfacem cu totul, să fie arătate ca datine respectate și iubite de Români?

Cum, domnilor dela „Luminătorul“? D-voastre îndrăzniți să atacați în mod nedem și, — ceea-ce e desguștor, — în mod ieiuit pe suveranii regatului român, pe care munca Românilor i-a înălțat, munca Românilor îi susține, și de care dacă noi vorbim cu respect, și d-voastră de dincolo de Carpați trebuie să vorbiți tot astfel?

Când am cetit acele cuvinte, gândiam că cetiam o foaie rusească dela Moscova, căci numai în Țările de acolo se scrie despre suveranii României precum a scris „Luminătorul“.

Un singur lucru numai explică o asemenea pornire, — adevă anume, ca o foaie românească să laude pe un Brociner și să arunce ocară regelui și reginei României: patima orbescii; și cele scrise de „Luminătorul“ sunt o dovadă, — cel puțin pentru noi dela Dunărea-de-jos, — că dacă „Luminătorul“ judecă cu atâta orbire lucrurile și oamenii cu care el nu are a lupta și care îi stau mai departe, nu prea drept și frățește trebuie să tracteze pe acei cu care luptă zilnic — o Țicăm sfârșind — nu scim în ce scopuri și pentru-ce rezultate.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 23 Februarie st. v.

Din parlamentul maghiar.

Casa deputaților și-a început ședința de alaltieri cu un discurs al deputatului Orbán despre cheul dela Seghedin, după ceea-ce ministrul contele Szapáry s'a încercat să precizeze punctul de plecare al guvernului în această afacere și a declarat, că responsabilitatea pentru construirea cheului nu privește comisarul reg., ci pe guvern, și acesta o și ia asupra sa. Ministrul s'a declarat în contra propunerilor opoziționale și a recomandat acceptarea rezoluției comisunii. Deputatul din Seghedin Ivánkovics a ilustrat binefacerea ce opera de reconstruire o formează pentru Seghedineni, care, răzimați pe propria lor destoinicie, pot să privească cu bucurie în viitor și cărora le strică numai acele expuneri, care caută a le trage la îndoială capabilitatea de a trăi. Seghedinenii sunt recunoscători față cu aceia, care au dus în deplinire opera reconstruirii. Față cu propunerile opoziționale s'a întors și acest orator la geneza acestor construi de cheu, spre a dovedi, că comisarul reg. nu poartă nici o vină la accidentul din anul trecut. Oratorul s'a rugat în sfârșit tocmăi în interesul Seghedinului a renunța la tot ceea-ce ar ruina creditul acestui emporiu. Horánszky a dovedit, că comisarul reg., dacă nici nu e responsabil pentru executarea construii, e responsabil însă pentru planurile defectuoase, care cauzează Țării o cheltueală de 2—6 milioane. Pentru propunerile comisunii au mai vorbit Carol Hieronymi și Ludovic Tolnay, cu ale căror discursuri s'a încheiat și dezbateră. După discursurile finale ale ministrului Szapáry, referentului Ernest Dániel și propunătorului Alexie Papp și după-ce Tisza a încercat a rectifica unele informațiuni pretinse false, majoritatea a acceptat proiectele de conclud ale comisunii și a respins propunerile contrare. Întrebat fiind de deputatul Irányi, ministrul-președinte Tisza a declarat, că astăzi încă nu poate promite cu hotărâre, dacă legea despre incolat se va pute prezenta imediat după legea de honveți. Ședința s'a ridicat apoi la oarele 2 d. am.

Crisa ministerială în Sârbia.

În ședința șcupcei dela 5 l. c. n. ministrul de interne Tausanovici a pus cestiunea de cabinet din incidentul hotărârii, dacă Șabaț ori Loznița are să fie centrul noului district al Drinei. În urma acesteia șcupcei a votat în înțelesul guvernului pentru Șabaț cu 61 în contra 37 voturi. Dezbateră în această cestiune a fost foarte viuă și agitată, și deputații liberali au pledat pentru Loznița din punct de vedere național, cultural și comercial-politic, accentuând, că Loznița trebuie să formeze un centru politic înspre Bosnia și Erțego-

vina, ceea-ce s'a observat și la celelalte trei granițe ale Țării cu privilegiul noiei împărțiri a districtelor. Pentru Șabaț s'au fost validat motive strategice și comercial-politice. La sfârșitul ședinței ministrul de interne a făcut deputaților imputarea, că ei în această cestiune țin cont mai mult de interesele locale, decât de interesele generale ale Țării.

Vorba e, că în Sârbia a existat o mică crasă de cabinet, care a dispărut tot așa de în grabă, precum s'a și ivit. Pagube mai mari nu s'au întâmplat.

Gladstone pentru Parnelli.

În casa de jos engleză s'a început la 3 l. c. dezbateră asupra raportului comisunii parnellite. Ministrul Smith a declarat, că cercetarea a avut numai de scop, de a erua deplinul adevăr; de a merge mai departe, de a pedepsi părțile vinovate, nu zace în intenția guvernului, care dorește, ca casa să accepte raportul fără nici un coment. Gladstone și-a făcut apoi propunerea sa. În discursul său de aproape două ore, Gladstone a laudat imparțialitatea judecătorilor, a observat însă, că el nu poate admite, ca în jurnalul casei să intre un raport ce conține 120 pagini curat, care e plin de cestiuni controversate și cuprinde păreri și aprecieri cu privire la cestiuni curat politice. El propune desaprobară învinuirilor false basate pe calomnii și falsificări, care s'au ridicat în contra membrilor casei și în special în contra lui Parnell, și exprimarea regretului față cu nedreptatea ce s'a făcut acestora pe baza acelor proceduri, precum și față cu suferințele și pierderile ce le-au suferit timp atât de îndelungat. Dezbateră decurge încă.

„România în Ungaria“.

Guvernamentalul din Cluj, luând notiță despre adresa trimisă din București domnului general Traian Doda, publică sub titlul de mai sus în numărul seu dela 6 Martie următorul articol:

Trebuie să ne facem socoteala cu un lucru. România a invadat în Ungaria. Într'un plic de scrisoare și-au făcut intrarea trei sute de notabilități din România. Au pelerinat la Caransebeș, la fostul general al grănițelor Traian Doda, ca să-i spună, că „el este un model de iubire de patrie“, pentru-că „lupta pentru românism și pe ei îi încălzește“, „îi potfece vieță lungă, ca să poată gusta fructele acestei lupte“.

Poate este o dorire prea îndrăznească. Ar fi prea timpuriu fructele acestei lupte.

Subscrierile le-a deschis Simeon Popescu, fostul protopop gr.-or. al Sibiiului, care pentru diferite chipbuzuri (csinye-binye) și pentru servicii făcute, nu patriei sale, ci României, a fost absolut din oficiu decătră metropolital gr.-or. și a fost răsplătit decătră

România cu o catedră la facultatea teologică. El a fost acela, care a adunat sub adresa de felicitare a lui Traian Doda 300 de subscrieri. N'avem nimic în contra.

Adresa de felicitare, precum am atins mai sus, cuprinde frase obicnuite, cu totul în patru rânduri.

Cu atât mai interesante sunt subscrierile.

În societatea Drului Popescu vedem pe Victor Babeș, pe care l'a făcut profesor guvernului unguresc; pe Diamandi Manole, Ioan Rusu și pe toți aceia, care s'au dus de aici și au crescut în cultură maghiară.

Din partea senatului: Președintele Crețulescu, vicepreședinții Al. Urechia și V. Budișteanu; Nicolae Flevea, Mărzescu, Gradișteanu, Florescu, fost președinte al senatului și numeroși senatori. Deputați: Blaramberg, D. Brătianu și Lahovary; episcopii Partenie și Ghenadie; vro cincisprezece fosti miniștri, toți profesorii de universitate, toate somitățile din București, literați și diaristi distinși, dignități militare; reprezentanții de frunte ai comerțului și industriei, banchieri, funcționari — tot din cei mai de frunte.

Observăm, că în aceste subscrieri s'a exhaustat România. Abia au mai rămas înapoi câțiva bărbai însemnați.

Așadar în această adresă de felicitare se manifestă opinia publică a României. Opinia publică a României încurajază așadar cu toată greutatea vașei sale și cu toată căldura sufletului seu pe agitații nostri și de aceea îi atribuim noi importanță acestei adrese.

Noi nici-odată nu ne-am amestecat în treburile interne ale României. Când unul dintre episcopii nostri a mers dincolo, ca să-și viziteze eclezia, poliția română l'a pus sub observare, ca să nu facă necaz. Oare de ce s'a temut România. De aceea poate, că cele câteva mii de Maghiarii, care sunt atât de iubitori de ordine, care în toate privințele se supun legilor României, vor șgdui ordinea în statul român? Drept a avut; noi nici atunci nu ne-am văierat tare, ci am numit faptul numai brutal; dar ca România pe teritoriul propriu să nu poată comite fie și nedreptăți, noi nici-odată nu l'am disputat dreptul.

În Dobrogea elementul român este numai un pumn, în preponderanță sunt Turcii și alte popoare. Aceste zumerose popoare (? Red. „Trib.“) acolo nu fac politică de naționalitate, deși ar pute face și ar pute trage la Bulgari, la Ruși, la Turci. Misionarii ruși subminează zilnic pacea internă a României; bine pot cei politici români și opinia publică română, că este rău și încă mare rău, când un stat străin, fie mijlocit, fie nemijlocit, îngerează în mod destructiv asupra ordinii publice.

Nouă nu ne este frică de opinia publică a României. Prin urmare după plac. Dar trebuie să protestăm contra amestecului de acest fel. Trebuie să protestăm, când de acolo se nebunesc și mai tare bărbaii nostri exaltați, când se face încercare de a trezi și a aprinde în flacări în cetățenii statului nostru ura contra legilor și instituțiilor noastre. (? Red. „Tribuna“.)

Noi ne scim răful cu aceia, care ne strică circuliile. Noi ne-am scil răful și cu România și ne-am scil răful și mai bine cu aceia, care aici în lăuntru lucră în asemenea direcție și tulbură ordinea publică. Dar n'avem trebuință să reflectăm la răsunare.

Poporul nostru românesc este pacinic, bun de fire, element bun, iubitor de patrie și-și împlinesc datorințele cetățenești. N'au prin urmare influență asupra lui frasele bombastice din adresa, pe care a trimis-o opinia publică a României lui Doda — nici nu va lua-o spre șoiță.

Ni-am ridicat glasul din principiu, nu în vederea vre-unui rezultat real. Din principiu protestăm contra acestei invasiuni a României preste hotarele noastre.

Aceste amestecuri nu nouă ne fac neplăceri. Ele îngreunează situația și se poate întempla României, că și noi vom pune sub observațiune polițenească și vom supraveghia pe acești invasori și școpurile lor. Putem face aceasta din mânăie.

Pe teritoriul nostru nu este permis să falfăie steagul românismului. Locul acestuia este în România. Pe teritoriul statului ungar falfăie steagul maghiarismului — și cine pécătuesce contra lui, pe acela îl vom trage la răspundere, în ciuda opiniei publice a întregii României, căci aceasta așa trebuie să fie, așa a fost și așa va fi.

Sunt prea de tot hazul aceste aprecieri a la „teremtette“, încât trebuie să ne mai ocupăm nițel cu ele. Vom reveni așadar mâne.

CRONICĂ.

Delegații austro-ungari la conferența din Berlin. Drept delegați austriaci pentru conferența internațională din Berlin în școpul scutirii lucrătorilor sunt designați: inspectorul central industrial, consilierul ministerial Migerka și referentul de resort consilierul ministerial de Weigelsperg. Guvernul unguresc va numi delegați pentru această conferență, precum spune „Bud. Korr.“, pe consilierii ministeriali Dr. Iuliu Schienerer și Adalbert Gränzenstein, precum și pe inspectorul din Cluj Iosif Sterényi.

Deputatul dietal sas Dr. O. de Meltzl s'a adresat cătră comitetul partidului popular sășesc arătând, că a primit postul de secretar al camerei de comerț din Poja și are intențiunea de a-și depune mandatul; timpul când el va resigna în mod oficial dela mandat îl face pendent dela hotărârea comitetului. Comitetul partidului a luat hotărârea de a re策era pe domnul deputat a nu resigna până la terminarea sesiunii, votând totodată deputatului multumită pentru serviciile sale aduse poporului.

Dela universitatea din Budapesta. Senatul universitar a decis în ședința sa din urmă a propune ca profesori extraordinari ministrului de instrucțiune pentru catedra de filologia clasică pe docentul privat Dr. Wilhelm Petz și pentru catedra de histologia patologică pe docentul privat Dr. Oto Pertik.

F.Z.M. Iosif baron de Vecsey. Alaltieri a murit în Graz Feldzaigmaisterul i. p. baron Vecsey în vîrsta de 67 ani. Pentru meritele sale militare în campania bosnică baronul Vecsey a fost decorat cu ordinul Maria Teresia. În anul 1882 a ocupat postul de locotitor al comandei generale din Graz și a fost numit de proprietar al regimentului de infanterie Nr. 42. Dela Graz a fost transferat în același calitate la Budapesta, unde a trecut în statul pensionarilor.

— O! cât pentru asta, prorupse Pilat rîdînd, mă veți afla pe mine mai înainte cu coiful în cap, cu scutul la braț, cu spada în mână dacă Nazareanul ar cuteza să asmuțe poporul în contra oștirilor mele. Afară de aceasta, pe Joie, descurăți-vă singuri, așa v'e rog, firul, dacă este încurcat. Prindeți-l, de v'e place, pe flăcău, închideți-l, dacă o merită; este dreptul vostru și puneți-l în lucrare. Eu aci reprezent pe cesarul, domnul meu; și până când puterea lui nu e atacată, uite, nici nu mă mișc.

— Și apoi, domine procurator, adause Ioana, junele învătător din Nazaret, e a spus-o tuturor de față: Dați lui D-șeu ce e al lui D-șeu și cesarului ce e al cesarului?

— Hei! hei, nobilă femeie! răspune Pontie-Pilat. Dels o astfel de invătătură până la a revolta poporul contra Romanilor este foarte departe.

— Însă nu veți, ilustrisime și clarisime, strigă cărturarul Baruch, că amăgitorul acesta este astut? Vorbesce și lucrează astfel din hipocrisie, ca să te adoarmă și să n'ai nici un prepus până va veni oara și va chema poporul la arme.

— Atunci, oameni buni, urmă Pontie-Pilat desertînd cupa, uite Nazareanul mă va afla în picioare în capul cohortelor mele, spre a-l întîmpina cum se cade. Până atunci însă eu n'am nimic nici să v'ed, nici să aud din certurile și încăirările voastre.

În momentul acesta, un oficer roman intră foarte preocupat și dize lui Pontie-Pilat: — Procuratore! afară veni o seire foarte stranie.

— Ca ce fel de seire adecă?

— O mare mișcare populară s'a făcut decătră Isus din Nazaret...

— O! bietul junel toți îl persecută! dize Aurelia încet cătră Ioana.

— Taci, să ascultăm, dize Ioana neli-niștită, să ascultăm!...

— Văduțai, ilustrisime și clarisime Pontie-Pilat? strigară deodată archiereul, cărturarul și banchierul. Nu mai e vorbă! Nu e și, în care Nazareanul nu se turbure pacea publică...

— Răspunde, dize guvernatorul cătră oficer, ce s'a întâmplat?

— Cățva oameni venind din Bethania pretind, că acum trei zile Isus din Nazaret a învîeat un mort... Tot poporul cetății e într'o mișcare nespusă: grămădi de oameni descuți alcargă pe stradele Ierusalimului cu facile, strigând: Glorie lui Isus din Nazaret ce învîează morții!

— Impertinentul! strigă Caiafa, să cuteze a imita pe sfînții profeți! Face adecă și el ca Ilie ce învîea pe fiul v'eduvei din Seraptu, sau ca Eliseu ce învîea pe Ioreb. O! profanația profanațiilor!

— Ce să așteptăm dela un impostor? strigă și banchierul. Asta e o înșelăciune sacriligă! Sfintele noastre scripturi anunță, că Mesia va învîea morții!... Nazareanul nu se lasă mai jos: vrea până în capăt să-și joace rolul de Mesia...

— Spun și însuși numele celui învîeat, urmă oficerul; spun că se numesce Lazar.

— Eu cer dela excelentisimul domn Pontie-Pilat! strigă Caiafa, ca să dec ordin a căuta pe Lazar și a-l aresta îndată.

— Nu mai e de vorbit! Caută să se facă un exemplu, strigă cărturarul: Acest Lazar să fie spânzurat pe loc, ca să se învețe minte a mai învîea altădată!

— Audîți-a? vor să omoare pe bietul om! dize Aurelia cătră Ioana înălțînd din umeri. Să peară învîeatul viețai din nou, numai pentru-că alții i-au dat-o înapoi fără șcirea lui!... Nu mă pot pricepe: încai de l'ar acusa de ce ca mort n'a stat în pace și a cerut să-l învîeze... Crede-mă, oamenii ăștia sînt nebuni.

— Vai! buna mea Aurelie, dize Ioana foarte tristă. Răutatea e mai înfîorătoare decăt nebunia. De n'ar fi nebuni, cred că n'ar fi capabili de a face atăta rău!

— O cer și o repet eu în numele legilor, Lazar să se spânzure! strigă cărturarul infuriat.

— Ean stați, prorupse Pontie-Pilat, să vedem: uite colea, să dîcem un mort onest, culcat în pace în mormîntul seu, nici tu minte, nici tu cuget, nici tu vre-un mijloc la dînsul de a face vre-un rău. Se deșteaptă odată învîeat... Ei, ce v'reți acum? Eu să puu să-l spânzure?...

— Să-l spânzure! să-l spânzure, excelentisime Pontie-Pilat! strigă Caiafa; pentru-că... pentru-că... Nazareanul s'a pus să învîeze acum și morții.

— Veți bine! repetă cărturarul Baruch; pentru-că am ajuns să nu mai șcie cineva unde și cum toate aceste își vor avé capătul. O cer dară, ilustrisime și clarisime Pontie-Pilate, o cer eu cărturarul și apărătorul legilor, ca acest Lazar să se dec morții.

— Însă, cărturarule, dize Aurelia, dacă îl veți spânzura și junele nazarean îl va învîea eară?...

— Ear' îl vom spânzura, nobilă femeie, strigă banchierul, veți bine, că ear' îl vom

spânzura! Bine, că nu ne vom lăsa să ne iee în picioare și să ne treacă înainte nisce descuți și vagabunzi ca aceștia!

— Însă oamenilor, dize Pontie-Pilat, aveți milia: puneți-vă singuri de priindii pe Lazar și spânzurați-l, dacă așa v'e place. Atăta numai v'e spun, că atunci voi ați fi și mai cruți și mai fără suflet decăt noi Români și Grecii, pe care ne numiți păgâni. Și noi avem învîeții nostri; însă, pe Joe! noi n'avem învîețul de a-i spânzura. Nu e demult decănd am audît, că Apoloniu din Tyana s'a învîeat a fată mare în momentul când o duceau la mormînt și promisiul ei o urma desolat de lacrimi... Apoloniu, întîmpinînd pompa funebră, oprî pe oameni, dize cățva vorbe magice și copila se sculă din șieru mai frumoasă și mai răpitoare decăt totdeauna; numai bună de măritat! Nunta se făcî, — aceasta se înțelege, — și amendoi soții trăiră foarte fericiți.

— Voi, domnilor cărturari și archierei, tot asemenea oare ați fi pus să ucidă și pe biata copila aceea ce a revenit la viețai? întrebă Aurelia.

— Veți bine, că am fi ucis-o, răspune Caiafa, dacă ar fi fost complicea unui impostor. Ci fiindcă excelentisimul domnul procurator ne lasă abandonată numai în puterile noastre, eu și amicul meu Baruch caută să v'el lăsam a ne duce spre a da ordinele cuvințioase, pentru arestarea lui Lazar.

— Bine, bine! Foarte bine, dize Pontie-Pilat, sculându-se. Minunat de bine! Voi sfînțeti senatorii cetății.

*) Baur, Apollonius von Tyana und Christus.

— Domine Gremion! Dize Chusa, întendantul lui Irod, eram să plec poimăne a mă duce până la Bethleem, de vei voi să căletorim împreună, voui face să plec eu o și înainte, și prin urmare mâne ne putem pune pe drum. După trei sau patru zile vom fi înapoi. Voui profici, voui să dîce, de escorta dominației tale, căci în timpurile aceste...

— În timpurile aceste, prorupse Aurelia, te omoară cineva pe drum, și dacă n'ai cine să te apere, îți vine căte un Nazarean și nu te lasă să putredesci în pace, ci se apucă de te învîează... Înșoțese pe domnul Chusa; Gremion al meu, și și soldaților t'ei să-l apere bine, să nu cumva să-l învîeze cineva.

— Foarte bucuros, Chusa, adause tribunul tesaurlui, îmi face plăcere a călători cu unul ca tine ce cunoaște țeara.

— Buna mea Aurelie, dize încet Ioana cătră amica sa. Vrei să veți pe junele învătător din Nazaret?

— O! acum mai mult decăt totdeauna, scumpa mea; pentru-că toate căte audî îmi îndoiesc curiositatea.

— Măne după plecarea bărbatului t'eu, vino la mine, adause Ioana, tot încet; și poate că vom afla vre-un mijloc spre a te mulțami.

— Însă cum?

— Ți-o voui spune atunci.

— Pe mâne dar, scumpa mea Ioană. La revedere!

Și ambele amice se despărțiră, eșind cu bărbaii lor și cu sclava Genoviera din casa lui Pontie-Pilat. (Va urma.)

Reuniunea inginerilor geometri din Ardeal, după cum s-a telegrafat lui „Kološovár“, a trimis o deputație la ministrul de justiție Szilágyi, ca să-i predea un memoriu al reuniunii, în care reuniunea cere modificarea unor puncte din legea pentru regularizarea proprietăților și anticiparea cheltuielilor de regulare din partea statului. Ministrul a pus în perspectivă, că va împlini aceste cereri.

Necrolog. Mercuri în 26 Februarie a răposat în Cernăuți doamna Isabela de Flondor, soția proprietarului mare și ablegatului dietal George cav. de Flondor.

„Nona“. Contrar scirilor aduse de unele foi locale, putem constata chiar pe baza unui raport al fizicului orășene, că aici în Sibiu nu s'a ivit nici un singur cas de „Nona“.

Balul societății academice „Junimea“ din Cernăuți a fost, precum scrie „Revista Politică“ înnumărat în anul acesta de un succes strălucit. Nu este deci lucru de mirare, dacă toate foile locale îl descriu ca pe evenimentul cel mai însemnat din sezonul carnavalului acestuia. Renumele cel bun al societății academice „Junimea“ și va da comitetului ales anume pentru aranjarea acestui bal n'au lipsit de a atrage și de astădată pe publicul cel mai distins din țară, pe care dealmîntrelea nici nu-l poți afla reprezentat într'un număr așa de mare. Între oaspeții cei mai de frunte se aflau consil. aulic contele Pace cu soția; Excelența Sa consilierul intim și căpitan al teriei baronul Al. de Vassilco, președintele de onoare al balului; Em. Sa Metropolitul Dr. Silvestru Morariu; brigadierul armatei generalul Teodor cav. de Seracin și colonelul baronul Thüngen cu familiile lor, apoi ablegatul imperial baronul Victor Stierca, baronul E. Hormuzachi, I. cav. de Zotta și Wagner; profesorii de universitate rectorul magn. Kaluzniak, Schuler de Libloy, Kleinwachter, V. de Repta, Onciul, Hiller, Skedi, Dr. Wolan; mai toți căpitani districtuali; mulți proprietari mari, dintre care numim pe seniorul boerimii noastre baronul Eman. de Stierca, pe baronul Eugen de Stierca, cavalerul A. de Grigoreca, cav. D. de Costin, cav. V. de Vassilco cu familiile lor, mulți ofițeri din garnisoană, amplotați, advocați, consilieri comunali etc. Cleul însă a fost foarte slab reprezentat. Preste 450 de persoane umplură lojele și saloanele mîndru decorat al reuniunii de cântări. Jocul se deschise cu „Hora Junimii“ decătră părechile următoare: Ex. Sa baronul A. Vassilco cu doamna contesă Pace, dl. comisar distr. G. Baron Stierca cu doamna de Seracin și secretarul V. Morariu cu doamna bar. Cirstea. Cu deosebire ne bucură a constata, că costumul nostru național a fost destul de bine reprezentat, și că astfel apelul nostru de mai înainte nu a fost trecut cu vederea decătră multe dame române. Mai departe ne mîrginim a adăuga încă, că atât muzica reg. 41 de infanterie, cât și decorațiunea saloanelor erau la înălțimea lor.

Casătoria prințului moștenitor al României. O foaie oficioasă vieneză primese din București știrea, că încredințarea și căsătoria prințului moștenitor al României se așteaptă încă în decursul acestei veri. Știrea este însoțită de constatarea, că în România este un partid destul de puternic, care ar vedea bucurie, dacă o princesă austriacă ar fericii pe descendentul hohenzollerian catolic.

Fonograful în București. Cetim în „Românul“: Ieri seară în fața mai multor reprezentanți ai presei, domnul inginer Coriolan Popescu a făcut mai multe experiențe cu fonograful său, adus anume din America. După ce făcă ca fonograful să reciteze un mic discurs, arătând superioritatea lui asupra celorlalte, după ce recită o anecdotă de Speranță, fonograful cântă apoi o doină, un vals și alte multe melodii. Apoi mai multe persoane făcură, ca să se înregistreze vocile lor pe o tablă de ceară, telefonul cu o exactitate și precizie repetă sunetele auzite cu toate nuanțele vocii. Spre satisfacțiunea tuturor, dl. Popescu dete celor asistenți explicațiunile și deslășirile necesare pentru a pute înțelege noua invențiune a marelui Edison. Cu începerea de mîne fonograful va fi instalat în noul palat al Ate-neului român. Îndemnam mult publicul bucureșean să meargă să vadă această invențiune, care a făcut atîta șmopot în întreaga lume și care cu drept cuvînt merită a fi clasa-tă în primul rang. Din partea noastră aducem mulțumirile noastre dlui Popescu, pentru onoarea ce a făcut presei, invitându-o la această sedință de experiențe.

Un diarist expulsat din Sîrbia. Diaristul Spoliasici, care la timpul său a îndreptat atacuri vehemente în contra ambasadei austro-ungare și, în ciuda avertismentului oficial, și-a continuat activitatea agitatorie, a fost expulsat din Sîrbia.

Un monument pentru Mazzini. Francemasonii din logea cea mare a Orientului au ținut în zilele aceste adunarea generală, care era prezidată de marele prior bătrînul Lemmi. Logea a hotărît a ridica lui Mazzini un monument la Roma și a votat pentru acest scop 20.000 lire.

20 de doctori la o bolnavă. Ni-se raportează din Viena următoarea năstă-mătoare: Soția unui bogat fabricant din Mannheim venise la Viena la sora-să, proprietara unui frumos palat din Wieden. Abia ajunsese și se îmbolnăvi grav după așteptările.

dar' servitorul se întoarse cu răspunsul, că nici unul din ei nu era acasă. Atunci stăpîna casei, îngrijită, trimise pe toți servitorii să aducă pe orice doctor vor găsi sau să lase adresa. După o jumătate de oră se pomeni cu optzeci de doctori și preste câteva minute sosiră și cei doi, care fuseseră căutați anțîu. Ce e mai nostim, e că în interval bolnava se îndreptase dela sine.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele diarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Budapesta, 7 Martie n. (Scire privată). Tisza a repășit, din cauză că în consiliul de miniștri sub preșidiul Maieștii Sale la desbaterea legii de incolat, a cărei modificare în fa-vorul lui Kossuth Tisza o promi-se, toți ministrii afară de Weckerle și Baross au votat contra lui. Nu este hotărît, dacă Szapáry sau Szilágyi, sau altul va fi noul ministru-preșe-dinte.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 7 Martie n., 9 oare 30 minute. Așternerea proiectului de lege de incolat va suferi nouă amânări. În sinul ministerului se se fi iscat diferențe de păreri, care s'au discutat într'un consiliu de mi-nistri ce s'a ținut ieri după ameați sub preșidiul Maieștii Sale. Până ieri seara se vede, că n'a succed complanarea acelor diferențe. Toate foile (sigur cele guvernamentale? Red. „Tribunei“) își promit complanarea. Foile opoziționale dau expresiune părerii, că retragerea mi-nistrului-președinte este iminentă. În tot cazul astăzi se va deslega cestiunea.

Budapesta, 7 Martie n., 12 oare 50 minute. Ministrul-președinte Tisza a fost primit la 9 oare di-mineata în audiență privată de-cătră Maieștatea Sa. Despre hotă-rirea definitivă nu se știe încă ni-mic pozitiv.

Budapesta, 7 Martie n., 1 oară 15 minute. Din parte competentă se spune, că demisiunea ministru-lui-președinte este primită.

Președintele viitor va fi Sza-páry. În minister este o completă armonie și toți membrii cabinetu-lui rămân. Până acum nu s'a publicat formal nimic. Tisza rămâne conducătorul partidului liberal.

Budapesta, 7 Martie n., 2 oare 15 minute. Este pozitiv, că demi-siunea lui Tisza nu s'a primit. Ho-tăriri ulterioare se vor lua deodată cu decisiunea definitivă a cestiunii.

Budapesta, 7 Martie n., 2 oare 25 minute. Camera deputaților. La întrebarea contelui Apponyi, dacă parlamentul poate să-și continue desbaterile, precând ministerul se află într'o criză, a răspuns Tisza, că diferențele în minister cu pri-vire la legea despre incolat încă nu sînt clasificate. Pentru cazul, va raporta parlamentului conform da-torinței ce o are.

Paris, 7 Martie n. Ședința camerei s'a început cu interpelațiunea lui La-cours, care a imputat guvernului, că de ce a primit invitarea de a participa la conferența din Berlin. Ministrul de externe a declarat, că Franța la tot cazul va reprezenta în sfatul monar-chiilor europene interesele libertății, drep-tății și ale civilizațiunii. Declarațiunea lui Cassagnac, că în cestiuni de politică externă nu există minoritate, că guver-nul are să vorbească numai în numele Franței și că ori-ce explicațiune parla-mentară este superfluă, ba chiar păgu-bitoare, a fost întîmpinată cu aplauze frenetice. Republicanii i-au făcut lui Cas-sagnac ovațiuni formale. Ordinea de zi simplă, dorită de guvern, a fost primită cu 480 contra 4 voturi.

Bibliografie.

După volumul I. al opului: *Parți alese din Istoria Transilvaniei pe două sute de ani din urmă*, a apărut zilele aceste și **volumul al II-lea** în 51 de coale tipărite, format 8-v mare întocmai ca și anțîul volum, cu aceleași litere, tipar curat, hîrtie bună. De George Baritiu. Sibiu, 1890. În edițiunea auto-rului. Tipografia W. Krafft.

Acest volum II. cuprinde partea istoriei noastre, pe care, precât șcim, generațiunile moderne o așteptau cu interes atît mai mare, cu cît dorese ele mai mult, ca să cunoască adversitățile și suferințele, prin care au trecut patrișii și bunii lor în anii revoluțiunilor, ai războaielor civile și ai guvernului absolutist, adecă dela 1848 până la 1860, cu totul ani 12. Prelungă citate numeroase în text s'au adas la călcăul opului și câteva documente din cele mai importante și mai instructive, mai toate scoase după originale. Sumerul alăturat la op cuprinde simbarele lui, încât lectorul chiar și din aceasta poate să combine la im-portanța mulțimii evenimentelor, ale căror urme au să rămână neșterse din memoria po-porului român locuitor în țerele acestei mo-narhii. Ambele volume în 101 de coale, hîrtie, tipar, corectură, legătură, expedi-țiune etc., ne costă preste 4300 fl. v. a. Voind a scoate și al III-lea volum pe restul peri-odului până la a. 1883, precum și o colecțiune de documente, fără care multe întemplări din aceste perioade se par misterioase, acele două scopuri le vom pute ajunge numai în-casșand arătata sumă pentru noi destul de considerabilă. Prețul acestui vol. II. este, ca și al celui dintîiu, legat ușor (broșurat) 4 fl. 50 cr., legat tare 5 fl. v. a. În res-timp de 3 luni, adecă până în 31 Maiu a. c., expedițiunea din partea autorului se face franco pentru toți dd. căpi se vor fi prenu-mărat la dînsul; după aceea exemplarele trec în comisiune la librăria W. Krafft în Sibiu. Dela 5 sau mai multe exemplare plă-tite dîntrodăată se dau 10% rabat. Coman-dele se fac mai sigur prin mandate postale. Sibiu, 20 Februarie 1890. George Baritiu.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 20 Martie st. n. imobilele lui E. Gut-tmann decătră executorul jud. din Oradea-mare.

— 24 Martie st. n. imobilele Anastasiei L. Ciora, în Samos, decătră tribunalul reg. din Panciova.

— 24 Martie st. n. imobilele ereșilor după veduța Em. Kálnoki decătră tribunalul reg. din Oradea-mare.

— 28 Aprilie st. n. imobilele lui Albert Strauss, în Sacadat, decătră tribunalul reg. din Oradea-mare.

— 24 Martie st. n. mobilele lui Petru Bran, în Ciugud, decătră executorul jud. din Alba-Iulia.

— 15 Martie st. n. masa averii veduvei Andr. Kuttlik, în Dobra, decătră tribunalul reg. din Deva.

— 16 Aprilie st. n. imobilele lui Mihail Ullmann, în Alma, decătră judecătoria cerc. din Mediaș.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Cat. Henrich născ. Hincz (din Apoldul-mare) și Ilie Boban (din. loc), la tribunalul reg. din Sibiu.

— la rămasul după Mitru Bălaj (din Sebeș), la tribunalul reg. din Oradea-mare

Călindarul zilei.

24 Februarie (8 Martie) 1890.

Italian: Af. cap. I. Ioan bot.

Gregorian: Ioan Bog.

Soarele: răsare 6.30, apune 5.52

Buletin meteorologic.

Sibiu, 7 Martie, 6 oare dimineata.

Observați	Diferența din preșidiu	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
715.5	+3.6	-8.8	+3.2 -12.1	V

Din țeară, 5 Martie, 7 oare dimineata

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera-tura Celsius	Vîntul direcțiune și tăria
Budapesta	762	-10.4	NV 2
Sătmár	763	-18.0	NV 1
Cluj	764	-7.6	V 1
Orșova	760	-1.0	N 1
Timișoara	760	-6.0	N 1
Arad	760	-19.6	V 1
Pancsova	759	-0.0	NV 1

Sosiți în Sibiu.

La 7 Martie n.

Hotel „Neurivier“. Wittstock, preot din Cisnă-die. Deutsch, comerciant din Viena. Albert, inginer din Cluj.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Varga, notar din Șeica-mare, Oberth, preot din Brașov.

Hotel „Meltzer“. Weisörtel, voiașeur din Sebeșul-săseșec, Kiss din Bistrița. Ben, notar din Ro. I.

Hotel „Habermann“. Maria Sándor, acrită din Cluj.

Economie.

Ședința camerei comerciale și in-dustriale din Brașov. În ședința din urmă a camerei comerciale din Brașov s'au pertractat următoarele cestiuni mai importante: Emisul ministrului reg. ung. de comerț, prin care se provoacă camera cu privire la ș. 6 al noiei legi pentru marcele de scutire a numi acele măruri, asupra cărora se poate impune în mod obligatoriu marcele de scutire. Privitor la această cestiune camera e de pă-rere, că impunerea marcelor de scutire e justificată cel mult numai pentru conserve și alimente secrete și că interesul publicului s'ar pute asigura cu mult mai bine prin o lege asupra falsificării de alimente. În a doua or-dine s'a pertractat emisul aceluiași ministru privitor la întroducerea industriei de mătăș prin lășirea plantațiilor de duși. Preșidiul e recercat a atrage atențiunea reuniunilor agri-cole asupra acestei cestiuni. — Emisul mi-nisterial privitor la ținerea în evidență și s'au decis a se institui o comisiune de 3 membri, care tot la trei luni să examineze consignațiunea înșinuarilor. — Important pentru regularizarea timpului de lucru e proiectul de lege privitor la întroducerea repausului de Dumineca. Camera s'a exprimat într'acolo, că ea aprobă tendența proiectului de lege, dar' cu toate aceste află de bine a face mi-nistrului o representație, că oare nu ar fi mai bine a mai aștepta cu punerea în aplicare a acestei legi. Mai departe se recomandă a se pune în rîndul stabilimentelor dispensate de ră-pausul de Dumineca obligat rafineriile de petro-leu, atelierelor de colorat de lână și bumbac, pre-cum și appreturile, și în fine să se primească în proiect un certificat, după care în casuri de acele, dacă pentru vre-un producător ar resul-ta vre-o pagubă din sistarea lucrului Du-mineca, să se încuviințeze cu permisiunea autorității politice continuarea lucrurilor ur-gente. — Emisul ministrului de comerț, prin care i-se face cunoscut camerei, că pentru instituirea unui birou de informațiuni poate conta la sprigin din partea statului, se ia spre știință și se recercă secretarul de a rapor-tare ședinței ordinare proxime a un sub-ject concret cu privire la aceasta. — Emisul, prin care se provoacă camera la o comu-nicație mai frecventă cu direcțiunea de exploa-tare a căilor ferate, se ia spre știință. — de mare importanță e emisul ministerial pri-visor la noua organizare a cercului camerei. Se știe, că în urma noiei organizații, comi-tatele Ciuc, Treiscaune și Odorheiu s'au des-făcut de camera comercială din Brașov și s'au al-turatur camerei comerciale din Murăș-Oșorheiu. În urma acesteia rezultă necesitatea privitor la membrii camerei externi de a se face o nouă împărțire a cercurilor de alegere. Această nouă organizare recere o urcare a competen-țelor camerei pentru acoperirea speselor. După o desbatere mai lungă se decide, ca acest obiect să se prezente ședinței extraordinare ce se va convoca probabil în curînd. — Un comunicat privitor la expoziția industrială in-ternațională dela Paris din anul acesta se ia spre știință. — Ca obiecte de urgență s'au pertractat în fine: un emis al ministerului de comerț privitor la importul mărfurilor din România; un emis, prin care i-se face cunoscut camerei, că certificatele de origine pentru mărfurile de export sînt libere de timbru. — O scrisoare a comisariatului mi-nisterial concredut cu noua formare a camerei comerciale din Murăș-Oșorheiu, privitoare la propunerea asupra membrilor externi ai celor trei comitate săeșciuri pentru formarea noiei camere, se va pune la ordinea zilei în șe-dința extraordinară ce se va ține în curînd.

Împrumutul regalilor. Terminul pen-tru însinuirea acelor proprietari de regalii, care cer despăgubirea lor dela ministerul reg. ung. de finance în bani gata, a expirat deja. Înșinuarile au fost foarte puține. Urmarea e, că suma obligațiunilor de regalii, care are să o primească grupul Rothschild, s'a redus foarte tare. Statorirea definitivă încă nu a urmat, însă întreaga sumă a obligațiunilor ce are să o primească grupul numit nu va trece preste 20 de milioane fl.

Institutul de credit austriac și banca de credit ungăr. „Neue Freie Presse“ aduce știrea, că între institutul de credit au-striac și banca de credit ungăr s'au început pertractările pentru reînnoirea relațiunii de cartel ce expiră cu finea acestei luni. Se crede, că pertractările vor duce la o înțele-gere, după-ce institutul de credit concede o reducțiune a cutoei sale de câștig de până acum. Cu toate aceste deocamdată nu se va pute ajunge la o decisiune definitivă, până când banca de credit ungăr nu se va fi ocupat încă odată cu această cestiune.

Prețul mărfurilor

Piața din Brașov, 4 Martie. Grăul hectolitru fl. 6.50, grăul mestecat fl. 4.50, sêcara fl. 4.70, orz fl. 5.20, ovês fl. 2.80, cucuruzul fl. 3.80, mătlaul fl. 3.80 mazeră fl. 5.70, lîntea, 7.60, fasolea fl. 4.20, crum-penele fl. —, 90, car ea de vită p. chilo 36 cr., carnea de porc 44 cr., carnea de berbec 24 cr.

Bursa de măruri din Budapesta dela 5 Mar. 1890.

Semințe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu				
Bănățeneș nou	74	—	79	—
Grâu dela Tisa	78	8.75	8.80	79
Grâu de Pesta	78	8.70	8.75	79
Grâu de Alba-regală	78	8.75	8.80	79
Grâu de Bácska	78	8.75	8.80	79
Unguresc de Nord	74	—	75	—
Semințe, vechi ori noue	Solul	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Sêcară				
Orz				
Ovês				
Cucuruz (porumb)				
Meiu				
Hrîșcă				
Grâu				
Cucuruz				
Ovês				
Produse diverse	Solul	Cursul		
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	65	—	72
"	franceză	—	—	—
"	italiană	—	—	—
Oleu de rap.	roșu	36	—	43
Oleu de in	dela Pesta	44	—	44.50
Uns. de porc	dela țeară	54	—	54.50
Sîlînă	svîntă	42	—	43
Său	afumată	51	—	52
Prune	din Bosnia, în buți	31	—	32
Lictar	din Sîrbia, în saci	15	—	15.75
Nuci	slavon, nou	21	—	22.50
Gogoși	bănățeneș	—	—	—
Miere	din Ungaria	—	—	—
Cesară	unguresci	—	—	—
Spirt	sîrbesci	37	—	23
	brută	28	—	29
	galbină străcînată	120	—	121
	de Rosenau	12.50	—	12.75
	brut	15.25	—	15.75
	Drojdiuțe de spirt	15.25	—	15.75

Cursul pieței din Sibiu.

Din 7 Martie st. n. 1890.
Hîrtie-monetă română Cump. 9.25 vînd. 9.30
Lire turcesci 10.56 10.66
Imperiali 9.56 9.66
Ruble rusești 1.27 1.28

Bursa de Budapesta.

Din 6 Martie st. n. 1890.
Rentă de aur ung. 6% 103 —
" " 4% 98.85
" " 5% 98.85
Împrumutul căilor ferate ung. 117 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 95.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) —
Bonuri rurale ung. 88.70
" " cu cl. de sortare —
" " bănățene-timșene —
" " cu cl. de sortare —
" " transilvane 104.50
" " croato-slavone 95.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 138.25
Împrumut cu premiu ung. 127.60
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin 87.95
Rentă de hîrtie austriacă 87.95
" " argint austriacă 109.75
" " aur austriacă 142.50
Losurile austr. din 1860 980 —
Acțiunile băncii austro-ungare 849.50
" " de credit ung. 315.60
" " austr. 102. —
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“ 5.57
Argintul 9.41
Galbeni împărătesci 58.20
Napoleon-d'ori 119.10
Mărci 100 imp. germane —
Londra 10 Livres sterlingi —

Bursa de Viena.

Din 5 Martie st. n. 1890.
Rentă de aur ug. 6% 102.95
" " 4% 98.80
" " hîrtie 5% 117.20
Împrumutul căilor ferate ung. 95.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 118.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) —
Bonuri rurale ung. 88.40
" " cu cl. de sortare —
" " bănățene-timșene —
" " cu cl. de sortare —
" " transilvane 105. —
" " croato-slavone 138. —
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 127.60
Împrumut cu premiu ung. 87.95
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin 87.95
Rentă de hîrtie austriacă 109.85
" " argint austriacă 142.50
" " aur austriacă 980 —
Losuri austr. din 1860 849.50
Acțiunile băncii austro-ungare 847.75
" " de credit ung. 315.25
" " austr. 102. —
Argintul 5.60
Galbeni împărătesci 9.43
Napoleon-d'ori 58.22
Mărci 100 imp. germane 119.20
Londra 10 Livres sterlingi —

Bursa de București.

5 Martie. — 4 oare p. m. Casa Ultim
Rentă rom. per 1875 5% 101 —
Rentă română amort. 5% 98 1/4
Rentă rom. (Schuldverschreib.) —
Oblig. de stat. C. F. R. 6% 102 1/2
Împrumutul municipal 5% —
Scrisuri func. rurale 7% 102 1/2
Scrisuri func. rurale 5% 97.60
Idem urbane 7% 103.55
" " 6% 101. —
" " 5% 98. —
Banca Nat. (500 lei vîrs. intr.) 11.55
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.) 319 —
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vîrs.) 320. —
S. cred. mob. r. (250 lei vîrs.) —
Soc. r. de con. (250 lei vîrs.) 104 —
Oblig. Casei Pensiunilor 260. —
Agio 95 —
Schimb
Londra 3 luni 25.07
" cek 25.35
Berlin 3 luni 122.37
" cek 124.80
Paris 3 luni 99.50
" cek 100.80
Viena 209 1/8
" cek 216 1/8
Agio —
Redactor responsabil: Septimiu Albini.

